

se et Lovforslag i saa Henseende lagt frem fra ham paa en eller anden Maade, vil jeg dog bede ham at læse og overveie § 13 i Loven af 30te December 1858, som maaske maa kunne tilfredsstille ham eller være noget til Beroligelse for ham. Denne Paragraf, som jeg med den høitærede Formands Tilladelse skal oplæse, lyder saaledes: „Naar enten nogen af Parterne forlanger det, eller Landvæsenkommissionen anser det fornødent, kan denne tilkalde en teknisk sagkyndig Mand, der dog ikke tager Del i Sagens Behandling og Paafjendelse, men kun har efter Landvæsenkommissionens Bestemmelse at udtale sig skriftlig eller mundtlig over de Punkter, hvorom hans Erklæring ønskes.“ Sej veed ikke, om der i de Tilfælde, som det ærede Medlem kjender, og hvorfra han udledede sin Slutning, ikke alene med Hensyn til sin egen Egn — eller vedkommende nogle deri boende Personer —, men ogsaa i det Hele taget, er bragt i Erfaring, om man, naar der fandtes denne kolossale Uvidenhed, dog ikke har fordret teknisk Kundskab — denne sjeldne tekniske Sagkundskab — repræsenteret. Det ærede Medlem forudsætter rigtignok, at den findes i ringe Grad, men han vil dog vel ikke negte, at det er muligt at finde den indenfor Rigets Grændser.

Sagd: Jeg har netop oplevet, ikke et enkelt, men mangfoldige Tilfælde, hvor den tekniske Sagkundskab har været tilkaldt og udmeldt af Landvæsenkommissærer med et særdeles heldigt Valg af Landvæsenkommissionen, men hvor dette dog ikke har hidraget til, at man er bleven en Smule klogere ved disse saaledes tilkaldte Mænds Virksomhed, end man var det i Forveien.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, var Forespørgslen sluttet.

Man gik derpaa til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Forespørgsel af Folkethingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Rasmussen) til Indenrigsministeren, om Ministeren vil søge

den nordvestsjællandske Jernbane ført til Svinninge eller i denne Bys Nærhed.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 7007.)

Rasmussen: Ja, Tiden er saa langt fremrykket, og vi have endnu to Sager paa Dagsordenen, at jeg skal bestræbe mig for at fatte mig meget kort. Det Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at stille til den høitærede Indenrigsminister, lyder saaledes:

„Finder Indenrigsministeren ikke Anledning til, af Hensyn til de vedkommende Egnes berettigede Arav, at søge den nordvestsjællandske Jernbane ført til Svinninge eller i denne Bys Nærhed?“

Allerede ved Behandlingen af Loven af 26de Februar 1867 tillod jeg mig at henvende Opmærksomheden paa, om der ikke maatte være Grunde, der talte for, at denne Bane kom til at faae denne Retning. Det er en Sag, der ikke alene har ligget mig, men ogsaa vedkommende Egns Beboere stærkt paa Sinde, siden der var Tale om, at vi skulde have en nordvestsjællandsk Jernbane. Det er jo ganske vist, at jo mere man faar Bished for, at denne Sag vil blive til Virkelighed, desto mere trænger det Spørgsmaal sig frem: hvorledes vil denne Banes Retning blive? Fra Begyndelsen af, da der har været Tale om at bygge en nordvestsjællandsk Jernbane, har jeg ikke tænkt mig, at det vilde være muligt at bygge Banen uden i en saadan Retning, at den vilde komme til at gaa forbi Svinninge, eller i Nærheden deraf; men efter hvad jeg har erfaret i den senere Tid, skal det ikke være paatænkt at give Banen en saadan Retning, at den vil gaa til Svinninge, ikke engang nær den, men den vil komme til at gaa $1\frac{1}{4}$ à $1\frac{1}{2}$ Mil fra Svinninge. Svinninge er en By, som ligger ved Hovedlandeveien, der fører fra Holbæk til Kallundborg. Ved Svinninge udmunder den mindre Landevei, som fører fra Nykjøbing paa Sjælland til Hovedlandeveien. Det er nu ganske vist, at hvis Banen bliver lagt saa langt fra Svinninge, er der et meget stort Opland af den nordvestlige Del af Holbæk Amt, som in-